

דברי חכמה

מחר יום שישי 16 ביולי

חוגגים את חג המשק

חג שמח כפר הנשיא

גיליון מס. 2679 * ו' באב תשפ"א * 16 ביולי 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

בכפר הנשיא

73

חוגגים

מזל טוב כפר הנשיא יום הולדת ה 73

נחגוג את חג המשק ביום שישי 16.7.2021

התכנסות באמפי השעה 20:00
תחילת המופע בשעה 20:30

באהבה להתחלה

שילוב של מסך ובמה, צעירים ומבוגרים,
שירה, תנועה וצחוק.

לאחר מכן כיבוד בבריקה:
קפה חם וקפה קר, ברד לילדים,
אלכוהול למבוגרים, עוגות ופירות.
לילדים just dance באמפי
ובהמשך סרט באמפי.

בואו לחגוג ב30ותא

הערות קטנות בצד

- הכיבוד והשתייה יוגשו בכלים חד-פעמיים בשל המצב.
- נשמח לכל מתנדב/ת שיכול/ה לעזור בפירוק 😊

ועדת תרבות 2021

שבת ה-17/07

משק ילדים - חג המשק

מסיבת צהריים . פלג בר בעמדה.

ציפס ופוקאצות לאכילה.

אלכוהול וקוקטיילים לאוירה

מתחילים ב 15:00 ולאט לאט מגבירים

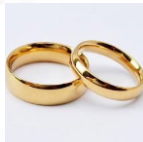
**ברכות חמות לרועי אדלשטיין
עם קבלת דרגת סגן אלוף ממפקד חיל הים.**

**עבורנו אתה אלוף
גאים בך, ומאחלים לך הרבה הצלחה בהמשך הדרך.**

בית כפר-הנשיא

כל הכבוד!

מזל טוב

**מזל טוב לפרנקי גליק
לרגל נישואיה של נכדתה
שני בלומנטל ובחי"ל יובל
מזל טוב ליונית וקלייב
וכל המשפחה המורחבת**

חגיגה ל-"דברי הכפר"

חגיגה על מה ועל שום מה?

הבוקר (יום ה' 8/7/2021 בשעה 01:30) סיימתי לסרוק את כל "דברי הכפר" !!

הסריקה נמשכה 11 שנים (!!)

כדי לתת מושג במה מדובר, הינה כמה מספרים:

מספר העלונים שיצאו עד היום הינו קרוב ל-2700

סה"כ סדר גודל של 45,000 עמודים

מספר זה מכסה שטח של כ-1300 דונם

או קרוב ל-260 מגרשי כדורגל

מדובר, כמובן, בעותק אחד של כל גיליון!!!

לשובת ה"ירוקים" שבינינו:-

חשבו לרגע כמה עצים צריך לכרות כדי לספק כמות נייר כזאת

כל העיתונים ומצאים באתר ייעודי בכתובת:-

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm1/divrei>

מה הלאה?

בתכנית לארגן מערכת חיפוש כתבות לפי שם הכותב ועוד

כתזכורת אומר שישנם עוד עיתונים מלבד "דברי הכפר" ואלה שמות:-

יומני הקרב של יצחק עדר. דפי מידע מנסורה. עיתון "ניב". כל סוטה. בימקום.

חברת הילדים. נשיאים. התלתן. חננאל. מפי הטבעת. כופרי הדבר, ועוד...

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm1> - הכתובת לכלל עיתונות הכפר:

לסיום כמה מילים מאת שמואל יוסף (שי) עגנון:-

[illegible][illegible][illegible]

.ሃልፉ ገንዘብ ያለ የጊዜያዊ ጥሬ ምርት

להתראות

דוד אלמן - *BBM1* (אנטימי)

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

שישים שנה בכפר הנשיא:

קשה לי להאמין זאת בעצמי, אבל בימים אלה מלאו שישים שנה לביקור הראשון שלי בכפר הנשיא. באתי לביקור בעקבות ההיכרות שהייתה לי עם צעיר מקסים, בשם ברט, שהיה חבר כפר הנשיא, שבא לבקר בירושלים. אבל הביקור בירושלים הוא סיפור נפרד....

הגעתי לביקור ביום שישי באוטובוס, וירדתי ב"תחנת אגד" בראש פינה. היו שם מסביב נשים בדואיות בשמלות שחורות רקומות, מטפחות גדולות על ראשיהן, וקעקועים על הפנים. בפעם האחרונה שראיתי נשים דומות, הן היו הפלחיות שהביאו ירקות למכירה בתלפיות בירושלים. זה היה בילדותי. הן הפסיקו להגיע יום אחרי ההחלטה על חלוקת ארץ ישראל באו"ם, בנובמבר 1947. מבחינתי, היעלמותן של הנשים האלה הייתה תחילתה של מלחמת העצמאות. והנה, 14 שנים מאוחר יותר, אני פוגשת אותן בגליל, בדרך לקיבוץ ששמו כפר הנשיא...

אחר כך עליתי על האוטובוס לכפר הנשיא, שהוביל אותי ונוסעים אחרים למקלחת הציבורית (לידיעתם של אלה שנולדו מאוחר יותר: על יד המקלחת הציבורית הייתה תחנת אגד של כפר הנשיא). ברט (אריה) פגש אותי, ומיד הלכנו ל 5 O'CLOCK TEA בחדר של פאול בילגורי, שגם אותו הכרתי מביקוריו בירושלים. היו שם כמה חברים, כולם דברו אנגלית (איכשהו הבנתי את המבטא הלונדוני, אבל את אלה ממנצ'סטר וסקוטלנד לקח לי עוד שנים להתחיל להבין). לאמר את האמת, הייתי די מופתעת לפגוש אנשים, אשר מדברים באנגלית על ענייני יום יום. בשבילי אנגלית הייתה השפה שלומדים בבית הספר... סונטות של שייקספיר ונאום גטיסבורג של אברהם לינקולן – זה אפשר לעשות באנגלית, אבל סתם לקשקש? מוזר מאד.

בערב אכלנו בחדר האוכל. הכרתי כבר חדרי אוכל דומים בקיבוצים צעירים אחרים: יושבים על ספסלים, האוכל מוגש בעגלות. גם פה היו חסרים תמיד סכינים על השולחן (איכשהו בכל הקיבוצים היו נעלמים כלים מחדר האוכל, אבל בעיקר נעלמו סכינים...). דבר אחד היה חסר משולחן האוכל בכפר הנשיא: לא היה פה "כלבוניק". הסבירו לי, שהאנגלים לא ראו בעין יפה הצבת פח אשפה על השולחן. אולי הם ציפו לבואה של המלכה לביקור, וכבר התכוננו...

אחרי ארוחת הערב התכנסנו על הדשא שלפני בית הספר הישן (היום עומד שם הסלון של אביבה ובני גולדברג). האירוע היה: מסיבת סיום שנת הלימודים של בית הספר.

על הבמה עמד גבר צעיר שחור שיער, וניצח על תזמורת חליליות. לאמר את האמת, את מקס מדר הכרתי כמה חודשים לפני כן באירוע משפחתי בירושלים. בהמשך הערב עלו על הבמה כיתות בית הספר בזו אחר זו. כתת "עשור" הציגה מחזה על פי הספר "מחניים" מאת פרנץ מולנר, ואחרי כתת עשור עלתה כתת "עופר" הם הציגו תמונות מחיי הקיבוץ, כאשר כל ילד מציג את אחד ההורים שלו: אביטל טנא הציגה את אביה, ג'וני, מרים דיבון את אמה, מטי. כמו אמה, מרים לבשה חלוק עבודה של אתא בצבע תכלת, החזיקה בידה דלי, וביד השנייה סיגריה, וכל הזמן קללה באנגלית. גדי עמית הציג את טומי כשהוא עומד במקלחת הציבורית ומתגלח.

נהייתי מההצגה, אך לא העליתי על דעתי באותם הרגעים, שבעוד חדשיים אני אהיה המורה של הכיתה הזאת...

המשך הסיפור, איך באמת מצאתי את עצמי מורה בכפר הנשיא, יבוא בשבוע הבא. בנקודה זאת אספר רק שבסופו של דבר, הגעתי לכפר הנשיא כמורה שכירה, ביום של חגיגות בר המצווה של הקיבוץ (גם בן גוריון הגיע באותו היום) ומאז חלפו שישים שנה, והשבוע נחוגג את יום ההולדת ה-73 של כפר הנשיא.

כמו שאמרתי – שישים שנה!

יום הולדת שמח – לביתי, מזה שישים שנה – כפר הנשיא.

פאינה קירשנבאום לכלא:

בשבוע שעבר הבעתי את משאלתי שפאינה קירשנבאום תישלח לכלא בגלל עברות של נטילת שוחד, ושימוש פסול בכספי מדינה שהיו בידיה כסגנית שר הפנים.

הבוקר גזר עליה בית המשפט 10 שנות מאסר וקנס של 900 אלף ₪.

לא רק העונש שנגזר עליה משמח אותי, אלא גם המילים הנוקבות בהן נקט השופט. בין השאר הוא אמר שהיא פעלה באופן מושחת ומסואב, לקחה שוחד באופן שיטתי ומתוחכם... פגעה אנושות בעמותות ועסקים מהם נטלה שוחד.

השופט לא ציין את הפגיעה שלה בגורמים שהיו אמורים לקבל את הכספים האלה בדיון, ולא קבלו אותם (למשל, הישובים שהיו אמורים לקבל הקצבה ממשלתית לחידוש תשתיות, וביניהם גם כפר הנשיא).

אני מקווה שהעונש הזה ירתיע פוליטיקאים אחרים, אשר כל מה שהם מחפשים זה כסף, כוח וכבוד. מסתבר שכשאתה שם יד על הכסף, כי יש לך כוח, אתה עלול לוותר ויתור קשה על הכבוד, בנוסף לחירות ולחשבון הבנק שלך.

תמר וולפין

לדויד אלמן המון הערכה ותודה על ההשקעה

על העבודה הסזיפית הזאת של סריקה עמוד אחר עמוד ועוד עמוד... כ- 70 שנים כתובות על דפי 2679 עלונים, נמצאים עכשיו בהישג יד של כל אחד מאיתנו והדורות הבאים אחריו. 70 פלוס שנים של הנצחת חיים; במילים, משפטים, סיפורים ותמונות, מהמקום הזה.... לידות חתונות אירועים הסטוריים, קבלת חברים עזיבת חברים, שינויים והתפתחות של כפר הנשיא במשך השנים האלה. הכל מונצח בעלוני דברי הכפר שיצאו מידי שבוע רוב הזמן, והיוו ביטוי של המקום הזה.

דויד מקדיש הרבה מזמנו, לשמר את ההסטוריה של כפר הנשיא באתרים שפתח לציבור. כולל אתר הנצחה של חברינו שהיו ואינם. ועוד רעיונות שמתבשלים במוחו הקודח.

אני אישית מרגישה מלאת הערכה למבצע הזה, רעיונית ומעשית. תודה לך דויד.

מרשה לעמי להודות בשם כולנו, שהיו כאן, שישנם, שיבואו...

ספורט ספורט ספורט | מיקי במנולקר

הי כפר הנשיא ולמתעמלים מכל,

בימים אלה אנו עסוקים בשלב א' של חידוש חדר הכושר (אקונומיה הישנה) בקיבוץ.

מבקש מכל מתאמן להעביר למיקי במנולקר אישור רפואי בתוקף שמאשר לו לבצע אימון במקום (לפי בדיקה ראשונית רק ל 3 אנשים יש אישור).

כמו כן, ולפני שנתחיל לחלק מפתחות, על כל משתמש\ת בחדר הכושר והמתקנים שבו, לקרוא את ההנחיות אשר תלויות מחוץ לחדר הכושר ובפנים.

הצוות מתחיל בהכנסת ציוד חדש ומקצועי לטובת המתאמנים. יש תכניות לרכישת מכשירים נוספים בהמשך, אך הכל תלוי בתקציב שיעמוד לרשותנו.

כמו כן מבקש לשמור על הציוד הקיים והחדש, ולשמור על הסדר והניקיון אחרי כל אחד שמסיים להתאמן.

כתבה מפורטת על חדר כושר המתחדש תפורסם בדברי הכפר ומקומי.
בברכה,

בשם צוות ספורט – מיקי

050-506-9106

אנחנו במפה, ואנחנו נשארים במפה.

לא רק בספורט – בהכל

טל ברודי

על הדרך / הפינה של דודו

תופעת רולידר

1. עברתי קצת על דברים שכתבתי לאורך השנים ב"תופעת רולידר", בעקבות צפייה בכתבה ששודרה בכאן 11 ששודרה על מעורבותו בהתעללות במטופלים חסרי ישע, וגיליתי שאני יכול לסמוך על האינסטינקטים שלי. משנת 2013 ואילך אני נרתע מהאיש והביהיוריזם הדוחה שלו. להלן מקבץ מייצג של התראות של הסנסורים הרגישים שלי:

2. אני צופה כבר עשר דקות בבעתה גדולה בפרופסור עמוס רולידר. אני אומר לכם הבן אדם זקוק לפגישה דחופה עם קלינאי/ת תקשורת. או לחלופין לנעול אותו בחדר אחד עם אייל שני עד שיצא עשן לבן מהאוזניים של שניהם. (18 בינואר 2013)

3. צבע אדום הוכרז ואזעקה נשמעה בכל שטחי ארץ ישראל ושטחיה הכבושים. עמוס רולידר עומד לשאת דברים בעריץ 10, הציבור מתבקש להיכנס לחללים מוגנים. ראו הוזהרתם! (26 באוגוסט 2014)

4. כאשר פרופ' רולידר מופיע על המרקע בעריץ 2 ומריע בהתרגשות את משפט המפתח "כל ילד בכיתה א' יודע..." וטיפות של ריר מתחילות להתעבות על קצות שפתי, אני מרחיק במהירות את שני נכדיי שרק עלו לכיתה א' בתחילת השבוע לחדר השני רגע לפני שההתעוותיות האלימות יתחילו ... (30 באוגוסט 2014)

5. ואז בא עמוס רולידר והוסיף את משנתו הביהיוריסטית כשהוא מטלטל את כפות ידיו הגדולות בהתלהבות גדולה ובאלימות, והוא מתפקע מנחת על כך שהצליח להכניס משטר וסדר אל תוך ההתמזגות האנרכית של הילדים. (18 במאי 2017)

6. איור להמחשה: "ילד אתה צריך ללמוד לקבל לא!"

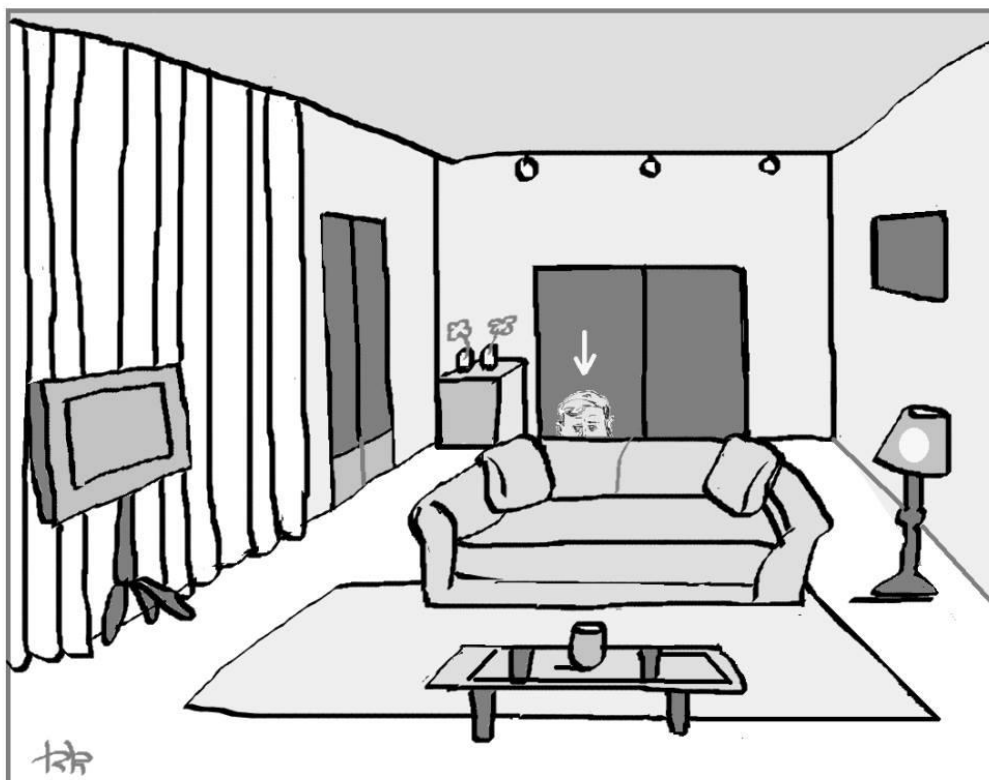
איפה יאיר מסתתר?

1. לטובת סבב הבדיחות הנמרץ שמתערסל כעת ברשתות, על יאיר נתניהו שנותר להסתתר במעון ראש הממשלה שהתפנה סופסוף ממשפחת הפשע. אני מרפרש סיפור שכבר סופר כאן בעבר על אנה פרנק ופיה זאדורה.

2. שמעו ילדים סיפור קטן על משולם ריקליס ופיה זאדורה. בינתיים עוד לא הוכח כל קשר עסקי בין משולם ריקליס לבנימין נתניהו, לכן נעסוק בשחקנית פיה זאדורה שלאחר שנישאה למיליארדר היהודי ישראלי עתיר הממון משולם ריקליס, עלה בה רצון עז שהנ"ל, כדי להראות לה עד כמה הוא אוהב אותה, יממן בשבילה הפקה גדולה ויומרנית בברודוויי. מחזמר המבוסס על יומניה של אנה פרנק.

3. משולם הוכיח שהוא אכן אוהב אותה ומימן את הפרויקט בנדיבות רבה. ופיה זאדורה גילמה את אנה פרנק ברגש רב ובעצמה רבה. וצופים שנכחו באחת ההופעות היחידות, שהתקיימו לפני שהמחזמר הורד בבהילות מן הבמה, סיפרו שפיה זאדורה שיחקה את אנה פרנק כל כך גרוע עד שכאשר הגרמנים נכנסו בהצגה לדירה לחפש יהודים, מהקהל צעקו להם איפה היא מסתתרת.

4. ועכשיו ילדים גלו בבקשה לנפתלי בנט היכן מסתתר יאיר נתניהו במעון ראש הממשלה ותבואו על הברכה...

סימנים של השלמה

לאחרונה יש משהו בשדה הדברים המתרחשים
ונערמים כערמת גרוטאות משלכות של צער,
שמזכיר את הקירות המצירים להפליא
בעיר פומפי שגועה בבת אחת מתחת לאפר הוולקני.
תמונות מרהיבות ומלאות חיים של דבר
שחדל מלהתקיים כבר כל כך מזמן.
העולם ההוא גוע ומת.
רק הציורים הלה חיים נותרו להעיד שכן היה פה פעם.

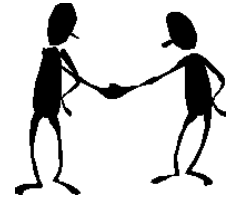
והעולם כלו כמו נמלא עצב על דברים שגועו כך בבת אחת,
וגם קצת על עצמו. ובתוך תוכו הוא יודע, בישר ובדאות
שאינם מתפקדים, כי כזה הוא הטבע האנושי,
וזה מה שיקרה תמיד כאשר האנוש הפך לפתע להיות לאנכרוניזם.
וכל אשר היה והעניק לאדם בטחון ודאיות בעולם,
לא ישוב להיות עוד כשהיה.
לעולם.

שבת של שלום

ידו

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע,
השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה
והשבוע – קובי סמרנו
גר בהרחבה ברחוב העליון

איך הגעתי לקיבוץ

גרתי 20 שנה בראש פינה. לאחר ניתוח שעברתי הייתי צריך בית מונגש, ולכן נאלצתי לעזוב את הבית שבו גרתי, וחיפשתי בית מתאים. בראש פינה כל הבתים הם עם מדרגות או על קומות. לא חשבתי שאלך לגור בקיבוץ, ואז ראיתי את המודעה בעיתון, באתי לראות את הבית, שהיה למכירה, והחלטתי לבוא לכאן. אני פה חמש שנים.

מה אני עושה בחיים

אני פנסיונר, כך שאני עושה מה שטוב לי, וזה כיף גדול. אני צלם, מצלם בעיקר תרבויות, דתות, אקטיביזם חברתי. בשנה וחצי האחרונות אני עוסק בתיעוד של הסופים בישראל בכלל ובגליל בפרט, כבר כמה שנים אני מתעד צוענים, מסתובב בעולם ומחפש אותם. עכשיו אני משתתף בפרוייקט של צילום וטרנים – וותיקי מלחמת העולם השנייה (ולפעמים גם הראשונה). אני מצלם דוקומנטרי, כל פעם מתמקד בנושא מסוים. לימודי הצילום הראשונים שלי היו אצל דרור ארצי, כאן בקיבוץ, למדתי אצלו שני קורסים, ואחר כך התפתחתי לכיוונים נוספים. אני רואה את הצילום ככלי מחאה, של אקטיביזם.

למצלמה יש כח גדול מאוד, כח חברתי חזק, ואני מנסה לעשות בה את השימוש המירבי, להביא לשינוי. אז מעבר להיבט הדוקומנטרי שמאוד מעניין אותי, יש לי גם עניין לעשות שינוי בעזרת המצלמה. וזה קורה. לדוגמא, תיעדתי במשך כמה חודשים את חאן אל אח'מר. כפר בדואי שמועד להריסה ליד כפר אדומים. הם סוג של צוענים, חסרי בית, החברה המערבית לא מסוגלת לקבל ולהכיל אותם בכלל, אז מזיזים אותם ממקום למקום. התחלתי לצלם, להכיר אותם לעומק, וכל המאבק שלהם זה עם צילומים שלי, והם עושים שינוי.

כי אחרי היכרות, אתה נכנס לתוך האוהלים, ורואה איך זה לחיות בלי מים, איך זה שילד צועד לבית הספר 12 ק"מ יחף, צילמתי את ההריסות של הבתים שלהם, את הבניה מחדש. אני חלק מהם.

חוץ מזה, פעם בשבוע מסיע ילדים מג'נין לטיפולים בבית החולים רמב"ם. אקטיביזם זה העיסוק שלי, אם זה דרך המצלמה או בכל דרך אחרת. לפני שפרשתי לפנסיה הייתי במשך הרבה שנים מנכ"ל אגמון החולה, מהקמתו. מלבד זאת הייתי מעורב בהרבה עבודה ציבורית והתנדבותית, ב"בית יחד בגליל", בעמותת התיירות של הגליל בה שימשתי כיו"ר, ועוד. בגלל ניתוח גב שהסתבך נאלצתי לפרוש, ולאחר שעברתי שיקום במשך תקופה ארוכה, וכחלק מתהליך השיקום, התחלתי לצלם ובהמשך לעסוק באקטיביזם.

קרובי משפחה

יש לי שני ילדים, **אניס** (בן) גר בגליל ו**מרווה** (בת) גרה בתל אביב, נשואה לבן כפר גלעדי, עם שלוש בנות.

כמה מילים על הקיבוץ

לצערי יש תחושה של נתק בין ההרחבה לקיבוץ, כמו שני יישובים שונים. אין תחושת ביחד, יש שוני בין הקהילות, ונראה שלא נעשה מספיק בשביל לשנות את זה.

משהו שאני רוצה לספר

אני חבר בארגון "בדרך להחלמה", שמבצע הסעות של ילדים פלסטינאים חולים לבתי חולים בישראל, ואני מזמין אנשים להצטרף - אנחנו חייבים עוד מתנדבים. זה מפגש בלתי אמצעי עם המשפחות: למרות הפערים, מבלים יום בשבוע יחד, בנסיבות שהן אומנם לא נעימות, אבל ככה מכירים. זו חוויה, מומלץ.

האירגון מבצע את הקשר עם הרשות הפלסטינית, בודק מי צריך עזרה ושינוע מהמחסום לקבלת הטיפול הרפואי בישראל והמתנדבים דואגים רק לדבר קטן – העברה מהמחסום לבית החולים. בדרך כלל הילדים שאנחנו מסייעים הם מחלות כרוניות – סרטן, או דיאליזה 3 פעמים בשבוע. הוצאות הנסיעה במוניות מג'נין לרמב"ם, או ממעבר ארז להדסה, בתדירות כזו זה משהו שגם אדם עשיר לא יכול לעמוד בו, וכאן אנחנו נכנסים.

זו קבוצה ענקית של מתנדבים, כל יום יוצאים בבוקר 1000 מתנדבים, 1000 מכוניות של ישראלים שמתפזרים בכל המחסומים ומסיעים ילדים במצבים הכי קשים. בד"כ בשבע בבוקר אתה צריך להיות במחסום, מחכה להם שייצאו מהמחסום, כי הטיפולים שלהם מתחילים בשעה 8:10 ברמב"ם או בבי"ח "כרמל". בכל אחד מהמחסומים בין הרשות הפלסטינית לישראל יש נקודות יציאה של ילדים חולים. נוסעים לתל השומר, להדסה, לוולפסון, לכל בתי החולים. אני עושה את הקו לרמב"ם בכל יום רביעי, ואם יש לי ימים פנויים אז אני נענה לקריאות נוספות. מחכה בבית החולים שלוש-ארבע שעות עד שהם מסיימים את הטיפולים, ומחזיר אותם.

במהלך השנים, נוצרים קשרים, זה פתח להידברות אחרת לגמרי, על בסיס אנושי, ולא פוליטי. יש משפחה שאני מסיע כבר שלוש שנים, הילד שלהם זקוק לדיאליזה. אנחנו כבר מכירים טוב. יש המון סיפורים מאוד מרגשים, וגם לצערי מקרי מוות, ילדים שלא שרדו את הטיפולים, ואתה מרגיש שאתה חלק מזה. יש הורים שנשברים ואתה יכול לעזור בדבר קטן, אפילו למשל נעלי ספורט לאבא - משהו שיעשה לו עולם יותר טוב לכמה ימים.

תודה רבה קובי, נעים להכיר !

16.7 רותי מרכס

זיו נוי

אוריה יודאיקין

18.7 ג'וליה ניצן

19.7 אמיתי בכר

20.7 גיורא גודמן

21.7 מיקי נוי

22.7 טלי מלכה

הילל עומר

משולחן העורכת

/ שושנה שרקי

כפר הנשיא

